

beti belokranjska
trikotajna
industrija
metlika

beti belokranjska
trikotajna
industrija
metlika

beti belokranjska
trikotajna
industrija
metlika

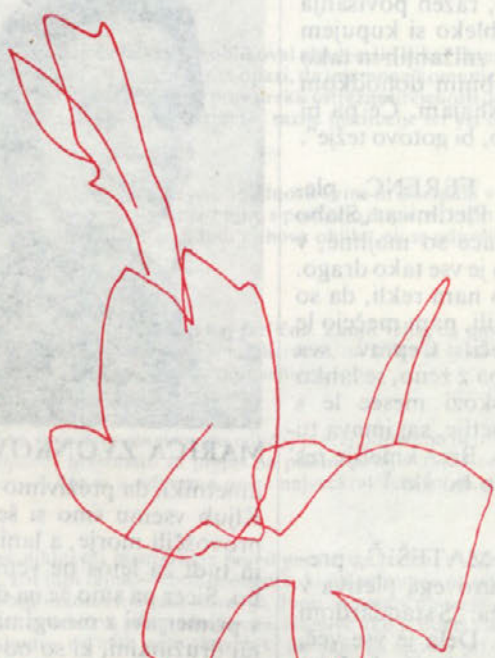
vezilo

GLASILO DELOVNIH LJUDI DO BETI, KOMET

LETO XX
ŠT: 1
METLIKA, 23. februar 84

Vezilo je dvajsetletnik

Čestitka brez rož

Leto je naokrog in na vrata ponovno trka 8. marec — dan žena. Ne bomo uporabili izguljenih fraz o enakopravnosti med spoloma, ne bomo točili solza zahvale, niti ne bomo delili rož pred vratarnico. Vsem ženam, materam in dekletom bi radi izrekli zahvalo, pohvalo, toplo besedo, ki nam gre preko leta tako težko iz ust, a prija ušesu. Da nam pomenite veliko, je škoda tratiti besedi, da ste delovne, pridne, zaslužne — tudi. 8. marec ne bi smel biti samo 8. marca, trajati bi moral skozi vse leto. Že velikokrat ponovljena misel, ki pa jo bo treba negovati, če hočemo, da bo postala resničnost. K temu lahko prispeva vsakdo svoj delež: s svojo pozornostjo s človečnostjo, z medsebojno pomočjo, z nasmeškom v meglenem jutru. Drobne reči, ki postanejo velike, ko se uresničijo, ko jih sprejmemo za delček svojega vsakdana, svoje biti. Pa srečno, zabavno, veselo, uspešno!

Uredništvo

Verjeli ali ne, toda naše glasilo izhaja že dvajset let. Veliko črnila je preteklo v tem času, toda lahko bi ga še več, kajti nikoli nismo bili povsem zadovoljni z našim obveščanjem: govorili smo, da je preveč odmaknjeno od delavcev, da je nepopolno, da ne izžareva življenja in dela v naši (a tudi v Kometovi) delovni organizaciji.

Takšni in podobni očitki so leteli v preteklosti, ne manjka pa jih tudi sedaj.

Iskali smo vzroke takšnemu stanju in glej čudo: vedno smo jih našli. Ne zunaj nas, ampak v nas. Sami smo krivi, da ni boljše — od zgoraj do spodaj. Od tistih, ki razpolagajo z informacijami, pa jih ne dajo od sebe, do tistih, ki so ravnodušni do zapsanega.

Malokdaj smo se oglasili, spopadli, povedali svoje mnenje, stališče skupine, zato tudi zapisano navadno ni imelo pravega odjeka. Preveč ravnodušni smo bili do glasila, menili smo, da je pisanje člankov stvar uredniškega odbora.

Pa ni temu tako: list bi moral biti tribuna nas vseh. Sicer je to že precej izguljena fraza, vendar resnična.

Kljub vsemu pa je imelo glasilo nekaj zvestih sodelavcev in ti zaslužijo zahvalo in pohvalo. Po njihovi zaslugi je list izhajal (zadnja l-ta dokaj redno), bil je takšen, kakršnega smo ustvarili. Nič boljši, nič slabši.

Ob dvajsetletnici Vezila (prej je imel list tudi druga imena, kot na primer Trikotažer) bi se morali za hip ustaviti, predebatirati, analizirati in kaj vem kaj še vse naše obveščanje. Dati bi mu morali več teže, posvetiti bi mu morali več pozornosti, kajti imam občutek, da smo prevečkrat hitro zadovoljni z doseženim stanjem. Poraja pa se mi tudi občutek, da jemljemo obveščanje kot nujno zlo, četudi navzven radi govorimo, kako se nam zdi pomembno, nujno.

Ko pa je treba dati svoj prispevek k tej pomembnosti, nujnosti, nas navadno ni zraven.

Tako je bilo do zdaj. V bodoče bo drugače.

Urednik: TONI GAŠPERIČ

SREČNO IN USPEŠNO

Že stari Rimljani so imeli v navadi prvi dan rimskega koledarja poravnati dolgove in obdarovati tiste, ki so jih želeli počastiti.

Danes sicer ne delamo obračunov le enkrat letno, preverjamo se dnevno, mesečno, periodično. Toda ob koncu leta delamo končne obračune našega ravnanja in uspehov, tako v delovnih kolektivih, DPO, vsak zase, v krogu svojih najbližjih itd.

V teh vrsticah je premalo prostora za obravnavo tolikega dela in naporov, ki smo jih lani vložili v naše rezultate. Delali smo in uspešno uresničili osnovno navodilo naših dogovorov pred enim letom, da iztisnemo iz razpoložljivih gospodarskih in kadrovskih potencialov vse za doseganje zastavljenih ciljev.

Bili smo enotni, v DPO in na delovnih nalogah, zato tudi uspešni.

Enako in še boljše bomo nadaljevali tudi v novem letu 1984, ko stojijo pred nami še bolj zahtevne naloge.

Ob delu smo pridobili nove izkušnje in osnove za v bodoče. Ocene in stališča za nadaljnje delo smo decembra strnili v zapisnike in akcijske programe OOS, OÖZK, v vseh TOZD DO. Tiste skupnega pomena za vse OO in delovne ljudi DO, smo poenotili januarja 1984.

Prepričani smo, da bomo ob koncu leta ponovno rekli: „Bili smo enotni in uspešni.“

Vsem delovnim ljudem DO „Betii“ in njihovim najbližjim želimo, čeprav malce pozno, v letu 1984 veliko sreče, osebnih in delovnih uspehov.

DPO BETI

Zamrznjene cene - pesek v oči

Decembra smo se razveselili vesti, da bo z zamrznitvijo cen vsaj nekaj mesecev mir pred neprestanimi podražitvami.

Ob neprestanem naraščanju cen in dokaj enakem osebnem dohodku — le nominalno seveda — je jasno, da nam je standard nezadržno drvel navzdol. Decembrska vest nas je torej vsaj delno potolažila, a ne za dolgo, saj smo v trgovinah in drugje, kjer je moč dobiti dobrine ali storitve le z denarjem, opazili, da so cene „popravljenе“. Sum je potrdila tudi novica — če se temu sploh še lahko reče novica — zveznega zavoda za statistiko: drobnoprodajne cene v januarju so se povečale za 2,3 odstotka, kar sicer kljub zamrznitvi ni pretirano, če seveda ne bi vedeli, da gre za zlato sredino v statistiki. Bolj zastrašujoče pa je, če vemo, da se je samo

ZVONE KAMBIČ

sveža zelenjava, brez katere si tudi pozimi ne moremo predstavljati življenja, podražila za slabih 12 odst. ter da so se življenjski stroški januarja letos v primerjavi z januarjem v preteklem letu povečali za dobrih 61 odst. O tem, kako gledajo na podražitve, zamrznitve in padec standarda, pa so nam povedali delavci metliške Beti naslednje:

ZVONE KAMBIČ, učitelj STM in obrambe in zaščite v Izobraževalnem centru Beti: „V tistih družinah, kjer je zaposlen le en, zelo težko pridejo skozi mesec, posebno še, če ne obdelujejo zemlje ali nimajo nobenega drugega vira

dohodka. Menim, da tam, kjer sta dve plači, lahko za naše razmere živijo dokaj normalno. Seveda pa je opazno, da se je kupna moč Jugoslovanov v zadnjih letih močno zmanjšala, kar se še posebno pozna ob dopustih. Saj ni čudno, da je

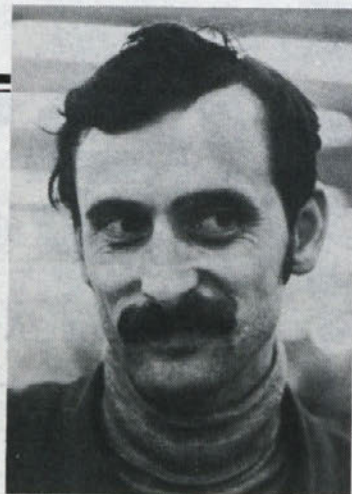
ZVONKA PALČIČ

tako, ko pa ne spoštujemo dogovorov, zato pa prihaja do gospodarskih razmer, v kakršnih smo se znašli. A tudi ljudje na delovnih mestih ne dajo od sebe tistega, kar bi morali dati. Priznam, da še vedno lahko pridem skozi mesec, vendar zato, ker imam njivo in vinograd, s samo plačo pa bi šlo bolj težko, saj so se tudi v prosveti v zadnjem času plače močno zmanjšale. Glede na izobrazbo in delovne izkušnje, ki jih imam, bi v prvoizvodnji dobil najmanj za star milijon dinarjev večji osebni dohodek. Toda kaj hočem, v šolstvu sem pristal zaradi entuziazma.”

ZVONKA PALČIČ, kuharica v Beti: „Sedaj sem še sama, nimam posebnih obvez-

BARICA MATEŠIČ

NIKOLA FERENC

nosti, stanujem doma, prav tako imam doma tudi hrano. Staršem dam nekaj denarja za mesec, ostalo pa ostane v mojem žepu. Hrano pridelujemo doma, tako da podražitve prehrabnih artiklov ne občutimo, razen povišanja cen mesa. Obleko si kupujem na sezonskih znižanjih in tako s svojim osebnim dohodkom zaenkrat še shajam. Če pa bi imela družino, bi gotovo težje.”

NIKOLA FERENC, pletilec v tozdu Pletilnica: „Slabo je, slabo. Plače so majhne, v trgovinah pa je vse tako drago. S tem, ko so nam rekli, da so cene zamrznili, nam mečejo le pesek v oči. Čeprav sva zaposlena oba z ženo, se lahko prebijemo skozi mesec le s pomočjo kmetije, saj imava tudi tri otroke. Brez kmetije res ne vem, kako bo šlo.”

BARICA MATEŠIČ, pregledovalka surovega pletiva v tozdu Metraža: „S standardom gremo nazaj. Dela je vse več, plače pa so vse manjše. Lažejo, da so cene zamrznjene. Pravijo, da se bodo cene vrnila na raven pred 19. decembrom 1983. Kdaj? Če se že bodo, bodo šle čez dva tedna spet nazaj. Pri nas živimo glede na denarne zmožnosti, ki pa niso ravno pretirano velike: vse gre za življenjsko pomembne stvari, luksuza si ne moremo privoščiti. Dodatnih zaslužkov nimamo, ampak živimo le od tega, kar zasluživa z možem. Glede tega, kako priti skozi mesec, moramo biti delavci z nižjimi osebnimi dohodki bolj študirani kot tisti z visoko izobrazbo.”

MARICA ZVONKOVIČ, izmenovodja v šivalnici: „Cene niso zamrznjene. S tem le vlečejo ljudi za nos. Doma imamo vsaj zelenjavo, da si nekako pomagamo, sicer pa se znajdemo, kakor vemo in znamo. Z denarjem, ki ga zasluživa z možem, morava pre-

hraniti štiričlansko družino in še kaj kupiti za novo hišo. Obleko največkrat sešijem doma, o kakšnem luksuzu pa ni govora.”

ANICA KOČEVAR, učiteljica praktičnega pouka v Izobraževalnem centru Beti: „Zamrznitev cen? Kje neki! Pravijo, da bodo šle cene nazaj. Potem pa bomo opazili, da se bodo na primer znižale le za kakšnih 50 par. Ljudje zgubljajo zaupanje, ker se ne držimo dogovorjenega. Z možem prineseva domov 30.000 dinarjev na mesec, poleg tega sin študira, hčerka pa je srednješolka. Stroški so zato veliki in moramo biti pravi

MARICA ZVONKOVIČ

umetniki, da preživimo mesec. Kljub vsemu smo si še lahko privoščili morje, a lani ne več in tudi za letos ne vem, kako bo. Sicer pa smo še na dobrem v primerjavi z mnogimi drugimi družinami, ki so odvisne le od osebnega dohodka. Na vr-

ANICA KOČEVAR

tu namreč pridelam vso zelenjavo, prav tako doma spletem in sešijem oblačila za vso družino, mož pa ima popoldansko obrt.”

B. M.

Sestavljanje in pisanje dopisov

68330 METLIKA, Tovarniška 2
 Telefon: (068) 58-170
 Telex: 35719 beti yu
 Zbirni račun realizacije: 52130-833-49003
 SDK Metlika

DSSS — SEKTOR ZA ORGANIZACIJO
 IN INFORMACIJSKE SISTEME

DO „BETI“
 — SESTAVLJALCEM DOPISOV

68330 METLIKA
 Tovarniška 2

SESTAVLJANJE IN PISANJE DOPISOV

Nedavno so bili natisnjeni novi obrazci za dopis z novim znakom Beti ter z novo razporeditvijo polj za naslov in ostale potrebne oznake in podatke na njem. Nekateri koristniki so jih že pričeli uporabljati, drugi pa jih bodo potem, ko bodo poslali vsi stari obrazci. Uvedba novega obrazca za dopis, kakršen je ta, sodi v sklop postopnega celokupnega uvajanja novega znaka Beti na dokumentacijo in druge medije (sredstva komuniciranja), na katerih se mora iz takšnih ali drugačnih razlogov pojavljati znak firme.

Za novi znak Beti, ki ga je oblikoval akademski slikar Peter VERNIK iz Maribora, se nismo odločili kar tako. Ker zaenkrat z njim še nismo uspeli opremiti vseh medijev, vsako lahko že danes opazi, da imamo za komuniciranje z zunanjim svetom in navznoter v uporabi kakih 5, če ne celo več različnih tipov napisov znaka naše delovne organizacije. A prav preko ustrezne urejenosti dokumentacije in vseh ostalih medijev, pri čemer znak firme igra precejšnjo vlogo, dobiva zunanji svet (domači in tuji poslovni partnerji, razne institucije ter vsi drugi), svoje prve vtise o večji ali manjši stopnji organiziranosti firme, s katero vzpostavlja stike.

Svojo nadaljnjo predstavo o solidnosti firme in disciplini v njej, o znanju in sposobnostih njenih delavcev, in še o čem, pa ves ta zunanji svet največkrat dobiva preko načina komuniciranja z njim s pomočjo dopisov, ki jih bodisi redno ali pa samo od časa do časa, prejema od raznih služb naše delovne organizacije. Semkaj poleg vsebine dopisov sodi tudi njihova oblika, ali se odpošiljajo pravočasno ali ne, kdo jih sploh lahko odpošilja, v čigavem imenu ter kdo jih praviloma mora podpisovati.

Vsebina dopisov je lahko kaj različna. Zanj velja, da mora biti na vsakem dopisu podana čimbolj razumljivo in na ustreznem strokovnem nivoju. Splošno pravilo je, da se mora avtor pri slehernem, na videz še tako nepomembnem dopisu, vedno znova in znova potruditi, saj z vsakim dopisom navzven predstavlja zlasti firmo, a na neki način tudi samega sebe.

Žal pa je vsebina dopisov marsikdaj precej popačena in to iz večjih razlogov. Nema lokrat se dogaja, da so rokopisi dopisov, ki jih tajnice-korespondentke od sestavljalcev prejema za prepis na pisalni stroj, skrajno nečiljivi, kar prepisovalkam povzroča nemajhne muke ter običajno vodi do določenih popačenosti dopisov. A ker se z odpremo pošte največkrat zelo mudi, gredo tako popačeni tudi dalje do raznih naslovnikov.

Pomanjkljivost poznavanja pravil gramatike jezika, v katerem se sestavljajo dopisi, tako avtorjev, ne oziraje se na njihov položaj in stopnjo akademske izobrazbe, kot tudi tajnic-korespondentk, ki jih izpisujejo na pisalnih strojih, je ravno tako eden od vzrokov za vsebinsko šibkost naših dopisov. Menimo, da ne bi smelo biti nikomur, kadar sestavlja dopis in natančno ne ve, kako bi se najprilje izrazil o neki zadevi, izpod časti, če za to povpraša svojega sodelavca, pa čeprav hierarhično sebi podrejenega. Namreč ako je dopis s še tako strokovno zahtevno temo gramatično pomanjkljiv, lahko ta tema postane močno diletantska, a njen avtor na mah nestrokovnjak, pa najsi ga spodaj pri podpisu krasi še tako zvence akademski naslov.

S poslovnimi partnerji iz naše republike občujemo v slovenskem jeziku. Po ustavi bi imeli vsi pravico tudi s partnerji iz drugih republik komunicirati v matičnem, slovenskem jeziku, vendar iz izkušnje vemo, da se je, predvsem v izogib možnim nesporazumom, bolje potrditi ter dopise sestavljati v srbohrvaškem jeziku. Ker se nahajamo v neposredni bližini sosednje republike, od koder imamo skoraj v vsaki strokovni službi, ki se ukvarja s poslovno korespondenco, zaposlenih po nekaj delavcev, tudi pravilnost sestavljanja dopisov v srbohrvaškem jeziku ne bi smela biti neki večji problem. Katerikoli jezik se uporablja pri komuniciranju z jugoslovanskimi poslovnimi partnerji, je potrebno paziti predvsem na to, da v slučaju, ako dopis sestavlja slovenski avtor ter ga pošilja v neko od ostalih republik, ni napisan v „hrvaško-slovenskem“ jeziku in ako ga sestavlja neslovenski avtor ter ga pošilja v neko od ostalih republik, ni napisan v „hrvaško-slovenskem“ jeziku in ako ga sestavlja neslovenski avtor ter ga pošilja nekemu v Slovenijo, ni napisan recimo v „slovensko-hrvaškem“ jeziku. Verjeli ali ne, tudi ta dva jezika, ki smo ju stavili v narekovaj, sta poznana iz korespondenčne prakse naše delovne organizacije.

V svetu, poslovno razvitejšem od nas, zelo pazijo na to, da sta tako vsebina kot tudi oblika dopisa takorekoč brezhibni. V nekaterih firmah imajo celo posebno službo, ki pred odpremo pošte kontrolira sleherni dopis, da se pri komuniciranju s poslovnimi partnerji ja ne bi moglo zgoditi kaj nepredvidenega v smeri okrnitve njihovega ugleda. Pod lupo kontrole te službe so poleg vsebine in oblike dopisov tudi uporabljeni takti do poslovnih partnerjev, roki za odgovore na določene dopise in celo to, ali so podpisani od ustreznih vodij organizacijskih enot ali ne.

Pri nas mora veljati vsaj to pravilo, da dopis brez kontrole in podpisa odgovornega organizacijskega vodje (sektorja oz. TOZD), ne bi smel prekoračiti praga naše delovne organizacije, če je direktor sektorja ali TOZD tudi avtor dopisa, ga desno spodaj podpiše samo on, če pa je avtor dopisa vodja neke nižje organizacijske enote ali referent, ga mora levo spodaj podpisati najprej slednji in desno direktor sektorja oz. TOZD. Avtor dopisa je v tem drugem primeru prav gotovo odgovoren za reševanje problema, ki se obravnava z dopisom, kar torej samo olajšuje morebitno nadaljnje komuniciranje po obravnavani zadevi.

beti
 METLIKA
 BELOKRAJNSKA
 TRIKOTAŽNA INDUSTRIJA

(Nadaljevanje v prihodnji številki)

Precej opravljenega dela

Obdobje 1982/83 je potekalo v pogojih nadaljnega zaostrovanja ekonomske situacije ter ob velikih družbenih prizadevanjih za stabilizacijo gospodarstva, kar je tudi vplivalo na delovanje in aktivnost naše OO ZSMS.

Usmeritve in akcije smo gradili na dejstvo da smo mladina socialna struktura, da se vsa družbena protislovja še posebej odražajo pri mladih. Zato moramo tudi v naši sredini zagotoviti povezovanje interesnega združevanja, izgrajevati organizacijo, ki bo v najširši obliki odprta za enako misleče. Toda še vedno ne moremo govoriti o široki aktivnosti mladih v naši DO, kljub temu da nas je zaposlenih veliko mladih, ki bi vključevala še večje število mladih v odločanju o temeljnih vprašanih socialističnega razvoja, kar je tudi pravica in dolžnost vsakega mladega.

Zavedamo se, da je velika ovira pri našem delu dvoizmensko delo, vezanost na prevoz, saj razen delavskega avtobusa in železnice, drugega prevoza skoraj ni. Povedati pa moram, da je večji del mladih iz občine Ozalj, ki so oddaljeni od delovne organizacij 5, 10 km in še več.

Del krivde leži tudi v slabem informiranju, kljub temu da večino informacij posredujemo preko razglasne postaje.

Pri vsem tem pa je velikega pomena delegatski sistem, saj smo mladi zadovoljivo zastopani, in sicer v delegacijah SIS 21%, v zboru združenega dela in družbeno-političnih skupnosti 14%, v ostalih samoupravnih organizacijah pa je zastopanost 41%. Kljub dobri zastopanosti pa mladi še vedno premalo zastopamo svoje interese, za kar je več vzrokov. Dostikrat neusklajena stališča predsedstva, bojazen pred konflikti s poslovnimi strukturami, bojazen pred neupoštevanjem mnenj ali stališč.

Smo povezani in sodelujemo z ostalimi družbeno-političnimi organizacijami, tako z ZK kot s sindikatom, velikega pomena pa je tudi vključevanje mladih v ZK za izboljšanje dela v naši osnovni celici mladih.

Na področju mladinskega prostovoljnega dela je v zadnjem obdobju narejen premik, saj smo organizirali v preteklem letu nekaj akcij. Uredili smo okolico delovne organiza-

cije, ter okolico počitniške hiše v Červarju. Tu bi omenila, da nam je delovna organizacija krila stroške prevoza in nam na ta način prispevala sredstva v preteklem obdobju. Akcija, ki je bila tudi neke vrste izlet, pa bi bila še bolj uspešna, če bi se je udeležilo večje število mladink in mladincev. Iz tega je razvidno, da tudi sodelovanje take vrste ni veliko.

Lanskih delovnih akcij smo se udeležili samo z eno udeleženko, ki je sodelovala na zvezni MDA „Posočje 83“. Kljub širokemu obveščanju z rezultatom evidentiranja ni moremo biti zadovoljni, saj bi se morali MDA udeležiti iz naše OO dve brigadirki. Mladi se torej na tem področju še nismo izkazali.

V naši OO smo vključeni tudi v vse oblike SLO, tako je nekaj mladink prostovoljk pristopilo v enote TO, ki so že sodelovale na raznih pohodih, taborjenjih in usposabljanjih. Tu imata velik pomen tudi gasilski desetini, ki sta sestavljeni iz mladih članov, od katerih ena operativna desetina sodeluje na vseh občinskih ter pokrajinskih tekmovanjih občinske gasilske zveze.

V počastitev praznika JLA, je tudi naša ekipa sodelovala na kvizu „Mladost v pesmi, besedi in spretnosti“. Mladi smo bili aktivni tudi pri kulturni dejavnosti, zlasti ob sprejemu zvezne štafete mladosti.

Kljub temu da se tu naše delo konča, bi morali še večji poudarek dati problemom v naši DO in dati več pozornosti zaposlovanju, štipendiranju, stanovanjski problematiki, kakor tudi poiskati vzroke in rešitve za mlade v neposredni proizvodnji, ki težko dosega normo.

Še je težav, s katerimi se mladi v naši OO ukvarjamo in katerim bo potrebno posvetiti več pozornosti, zlasti bo morala naša akcija biti usmerjena v izvajanje stališč in interesov vseh članov naše mladinske organizacije, kar je tudi edini pogoj in možnost, da naša mladinska organizacija odgovori stvarnim interesom mlade generacije, in da vključi vse mlade v proces graditve političnega sistema socialističnega samoupravljanja.

Na programski konferenci, ki smo jo imeli januarja

(nadaljevanje na 5. st.)

Zagrebcani se niso spomnili

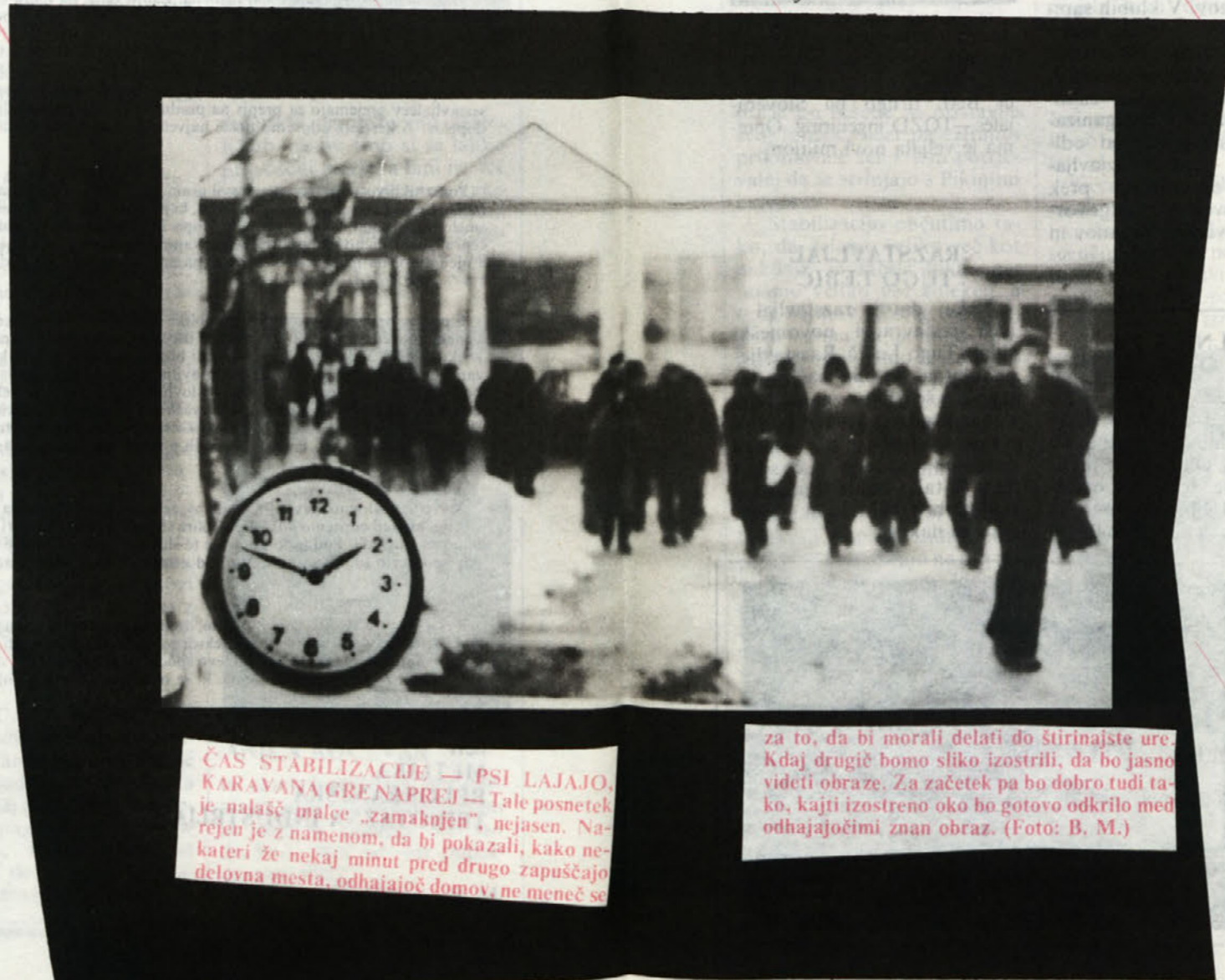
SARAJEVO, 13. — Včasih je treba preprosto imeti srečo, da ujameš nekaj posebnega. Na Malem plju se je nekaj skakalni tekmi pred avtobusom pričel voditi množica novinarjev. Ljubezni vodič namreč ni hotel spustiti potnikov v avtobus, ker sta bila v njem že moški in ženska, ki nista imela pravih oznak na svojih olimpijskih kartonih. V odlični je na koncu vendarle pustil, ker je bila greča velika in slepa mati naše Sande Dubravčeve, ki je olimpijske batle, umetnostne drsalke.

Ljubezno sta se odzvala in povedala za „Dnevnik“ nekaj svojih vtisov o Sarajevu. Zanimivosti so se kar vrstile: „Prišla sva na povabilo olimpijskega komiteja. V Zagrebu imamo zares presenetljiva. Ta poteza naju je petkrat prva, pa naju niso še nikoli povabili na zaključni večer. Tu pa se je na davu, da sva po stroki zdravnik in sva hotela pomagati izredno dobri posadki tukajšnjih zdravnikov, toda kolegi so naju „oprostili“, da sva lahko več igrate. Navdušena sva nad organizacijo in pozornostjo do naju, saj je nisva pričakovala, sta dodala sokovornika.

Mama Zora je posebej „oživila“, ko sem omenil, da gre za slovenski časopis: „Veste, morate pisati o skrbi tovarne Beti za njihovo in nimava besed zahvale. Drugi, ki so sicer vedno s polnimi ustmi hvaležni Beti iz Zagrebčan se besed niso spomnili.“ Tako torej Dubravčeva, ki sta ta ledeno plošev odlično zdravstveno službo, kako tudi ne, saj sta oba zdravnika, pa vesta, kaj je dobro in kaj slabo. Mama je specialistka za urgentno medicino, mož Drago je kirurg. Za tisto „konec dober, vse dobro“ se jima je opravičil še vodič, ki je seveda ukrepal kot vsi varnostniki in osebe v Sarajevu. Ljubezno, po predpisih, da bi ostala starša Sande Dubravčeve, ki jo pozna ves svet, sredi ceste na Malem plju.

Sando opremlja BETI

Nekoliko s ponosom lahko zapišemo, da je bila na olimpijskih igrah prisotna tudi naša delovna organizacija. Pa ni mamo v mislih naših učenk, ki so kot gledalke spremljale nekaj bojev, pač pa Sando Dubravčeve. Do tega zapisa sploh ne bi prišlo, če se ne bi novinar Ljubijanskega Dnevnika zapletel v pogovor s staršema naše znamenite drsalke in Dnevnik je v rubriki „Naš razgovor“ objavil zapis, ki je brzokome naše simpatična in obenem nenarodna reklama za našo delovno organizacijo! Pa pogledimo, kaj sta Dubravčeva dva povedala, in kako pravzaprav smo v Sarajevu bili prisotni!

ČAS STABILIZACIJE — PSI LAJAJO, KARAVANA GRE NAPREJ — Tale posnetek je nalašč malce „zamaknjen“, nejasen. Narejen je z namenom, da bi pokazali, kako nekateri že nekaj minut pred drugo zapuščajo delovna mesta, odhajajoč domov, ne meneč se

za to, da bi morali delati do štirinajste ure. Kdaj drugič homo sliko izostrili, da bo jasno videti obraze. Za začetek pa bo dobro tudi tako, kajti izostreno oko bo gotovo odkrilo med odhajajočimi znan obraz. (Foto: B. M.)

PRED 8. MARCEM — Ženske so rade lepe. Tako je tudi prav, kajti po njihovi zaslugi je lepši tudi svet, ki se nam zdi včasih pust in siv. Dekleta in žene se lahko polepšajo v našem frizerskem salonu, ki je v stavbi kot je trgovina. K prijetnemu počutju pripomore frizerka Milka, zgovorno in simpatično dekle. Zdj pred osmim marcem bo imela Milka polne roke dela. (Foto: B. Matkovič)

PRECEJ DELA...

(nadaljevanje s 4. st.)

letošnjega leta, smo mladi izoblikovali program dela za leto 1984, s katerim smo vključeni v delo OK ZSMS Metlika.

Program dela zajema vsa področja delovanja mladih:

- idejno politično usposabljanje,
- vključevanje mladih pri izvajanju načrta dolgoročne gospodarske stabilizacije,
- vloga mladih v DPS,
- prisotnost pri zaključnih računih v OZD,

— prostorska problematika in organiziranost,

— vloga in položaj mladih v DO,

— prireditve ob praznovanju državnih praznikov,

— mladinsko prostovoljno delo,

— mladinci prostovoljci v enotah TO in mladinci pohodniki,

— vključevanje v delo DO-D,

— informativna dejavnost,

— vključevanje v praznovanje meseca mladosti in sprejem zvezne štafete.

TEČAJ TUJIH JEZIKOV

V prostorih Srednje šole tekstilne usmeritve potekata že dalj časa tečaja nemškega in angleškega jezika. Nemški je nadaljevalni, angleški pa začetni. Udeleženci bodo presedeli za klopmi osemdeset šolskih ur. Za posameznike je obiskovanje tečaja obvezno, niso pa redki, ki se žele sami izpopolniti v znanju teh dveh tujih jezikov. Tečaj nemškega jezika vodi Miro Plut, angleškega pa Mira Štefanič.

Slušatelji bodo opravljali na koncu predavanj in vaj izpit. Vsem, ki ga bodo opravili uspešno, ne bo potrebno prispevati niti dinarja.

OGLED OLIMPIADE

Blizu sto učenk Srednje tekstilne šole se je odpravilo 18., 19. in 20. februarja v Sarajevo na ogled olimpijskih iger in mesta. Ob povratku so se ustavili še v Jasenovcu in na Kozari. V Bosno so odšli z dvema Integralovima avtobusoma, izlet pa je posameznika veljal 2400 dinarejv.

Mladinski aktiv KOMET Metlika

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame Milke Železnjak se iskreno zahvaljujem sodelavcem TOZD konfekcija Metlika za podarjeni venec, izraze sožalja ter denarno pomoč.

Žalujoča hčerka
Dragica Piškurič
z družino

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi svojega očeta FRANCA MAZELETA se iskreno zahvaljujem sodelavcem in sodelavkam iz TOZD Konfekcija Metlika za izražena sožalja, pomoč, podarjen venec in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Žalujoča hči
SILVA MAZELE

ZAHVALA

Ob mnogo prerani in boleči izgubi mojega dragega moža Jožeta Petrica iz Rosalnic se iskreno zahvaljujem osnovni organizaciji sindikata in sodelavcem TOZD kodranka in volna za cvetje, in denarno pomoč. Hvala vsem, ki ste mi v teh težkih trenutkih stali ob strani, mi izrekli sožalje, in mojega moža spremili na njegovi zadnji poti.

žena Marija in hčerki

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi moje drage mame Kate Javorščak iz Obreža se iskreno zahvaljujem sodelavcem iz TOZD konfekcija Metlika za podarjeni venec, denarno pomoč in izrečena sožalja. Hvala vsem, ki ste mi kakorkoli pomagali.

Žalujoča hčerka
Štefica Jakšič
z družino

ZAHVALA

Ob izgubi brata Ivana Galinca z Vivodine se zahvaljujem sodelavcem TOZD kodranka za podarjeni venec in denarno pomoč

sestra Andela Mahovlič

PREBERITE:

Kaj bo delal sindikat?

V letu, ko so razpoložljive materialne rezerve majhne in ko se pogoji gospodarjenja še zaostrujejo, dobiva aktivnost organiziranih subjektivnih sil še večji pomen kot sicer. Tako si letos ni mogoče zamisliti aktivnosti sindikalnih organizacij in organov brez vztrajnega razlaganja položaja in mobilizacije vseh delavcev za doseganje z resolucijo in plani zastavljenih ciljev.

Kaj potemtakem čaka letos sindikalne aktiviste? Najprej so tu vse aktivnosti za pridobivanje dohodka. Dohodek kot rezultat večje produktivnosti, zmanjševanja materialnih stroškov ter združevanja dela in sredstev mora postati temeljna usmeritev dela sindikalnih aktivistov. Hkrati pa se bo treba dobro pripraviti na odmrznitev cen. Že zdaj moramo zagotoviti, da se ob odmrznitvi cene ne bodo povečevale v nedogled in da ozdi ne bodo poskušali vseh upravičenih in neupravičenih stroškov prevladati na cene.

Razprave o zaključnih računih so že prva taka priložnost, kjer naj sindikalni organi ocenijo poslovna poročila, tudi z omenjenega vidika, in s tem nastopijo na zborih delavcev. Prav tako naj bi z zaključnimi računi začeli s hitrejšim odpravljanjem izgub — ne samo zaradi ekonomskih razlogov, ampak tudi zato, ker izgube objektivno spodbujajo etatizem in administriranje, samoupravljanje pa omejujejo na formalnost.

Drugo pomembno področje sindikalne dejavnosti je izpopolnjevanje sistema delitve, ki je prav gotovo tudi v funkciji prve naloge — doseganja dohodka.

Tretje obsežno področje, s katerim se bo sindikat srečeval letos, je dograjevanje samoupravne organiziranosti in zakonodaje. Ne samo da se srečujemo z zaostojem pri uveljavljanju socialističnih proizvodnih odnosov, ampak objektivno in subjektivno obstajajo težnje po spreminjanju in celo ukinanju teh odnosov. Tako je v zadnjem času zelo naraslo število reorganizacij, tudi take so, ki ne upoštevajo ustavne vloge tozda.

Sindikat pa je tudi zakonsko prostojen za dajanje mnenj. Pobude in predloge za reorganiziranje bomo zato v sindikatu ocenjevali predvsem glede

tega, koliko takšna reorganizacija krepi družbenoekonomski položaj delavcev kot upravljalcev z družbenimi sredstvi reprodukcije. Na ravni republike pa bo treba pripraviti družbeni dogovor o podrobnejših merilih za oblikovanje tozdov.

Aktivnost zveze sindikatov v političnem oziroma delegatskem sistemu bo temeljila na spoznanju, da mora biti sindikat bolj prisoten povsod tam, kjer se zakoni in samoupravne odločitve pripravljajo, posebej tiste, ki vplivajo na materialni in socialni položaj delavcev.

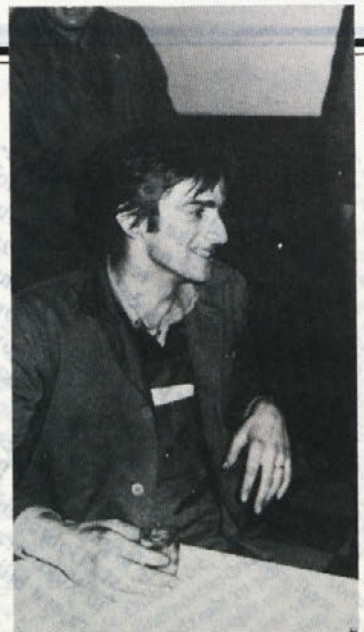
V prvem trimesečju letos bomo od problematike, ki jo bo obravnaval zbor združena dela republiške skupščine, v sindikatu največ pozornosti namenili preobrazbi odnosov v gospodarjenju z denarjem v bankah, analizi drobnega gospodarstva in zakonom s področja urejanja prostora. Nenazadnje pa se moramo za vse te naloge tudi usposobiti. Posebej zato, ker so v vodstva sindikalnih organizacij prišli številni novi ljudje.

Prav tako pa v sindikatu ne smemo pozabiti na usposabljanje delegatov in članov delavskih svetov. V klubih samoupravljalcev pa bi lahko predsedniki delavskih svetov izmenjevali izkušnje o dopolnjevanju samoupravne zakonodaje v tozdih, o reorganizacijah, o razmerju med odločanjem z osebnim izjavljanjem in odločanjem prek delavskih svetov, o odgovornosti poslovnih organov in podobno.

Z. J.

UČILNICA ZA OTP

Eno izmed učilnic Srednje šole tekstilne usmeritve so preuredili v učilnico za predmet osnove tehnike in proizvodnje. Učilnica je pogoj za verifikacijo šole. Denar za

Jože Kapušin je bil izvoljen za novega predsednika izvršnega odbora osnovne organizacije sindikata v delovni skupnosti skupnih služb. Na sliki je nasmejan in s kozarcem v roki, kar pa ne pomeni, da bo ostalo tako skozi ves njegov mandat. Sindikat mora izpolnjevati pomembne naloge, Jože Kapušin bo tu lahko v veliko pomoč, saj ima nemalo izkušenj z dela pri mladinski organizaciji. (Foto: B. Matkovič)

opremo je prispevala Posebna izobraževalna skupnost za tekstil, nekaj del so opravili delavci Beti, drugo pa Slovenijales—TOZD inženiring. Oprema je veljala novi milijon.

RAZSTAVLJAL TUGO LEBIČ

Nekaj dni je razstavljal v naši restavraciji novomeški slikar Tugo Lebič. Razstavljena platna so bila našim delavcem všeč, ni pa znano, če je kdo kakšno sliko tudi odkupil. Na okviru vsake je bila namreč napisana tudi cena, in če so se nam še tako cedile slinice, so v Beti najbrž redki, ki bi se odločili za nakup.

Po lastni pameti in izkušnjah

Sedaj ko se še zavijamo v tople plašče, ko razmišljamo, na katerih smučiških je več snega in manj drena, da bi se lahko čim bolj nasmučali, ko le malokdo že pomisli, kaj bo oblekel spomladi in kakšne novosti bo prinesel nov modni val, pa modne kreatorke metliške Beti Ana Marija Vernik, Andreja Vodnik — Ovsenjak, Bojana Dolničar in Majda Jakončič že razmišljajo o tem, kako se bomo oblačili prihodnje jesen in zimo. Ob nedavnem obisku v njihovi kreatorski delavnici na Tolstojevi v Ljubljani so namreč pripravljale modele za kolekcijo JESEN — ZIMA 85.

STABILIZACIJA POMENI VEČ DELA

Beseda je najprej stekla o stabilizaciji, o stabilizaciji pri njih, v tovarni Beti in seveda pri kupcih. O tem in še marsičem drugem, se je razgovorila zgovorna Ana Marija Vernik, oziroma Pika, kakor jo kličejo, njene soustvarjalke pa so le tu in tam — seveda ko so prišle do besede — pristavile svoj lonček, sicer pa vztrajno prikimavale ter s tem potrjevale, da se strinjajo s Pikinimi besedami.

„Stabilizacijo občutimo tako, da delamo veliko več kot nekdanj,“ je začela Pika, „saj imamo veliko več kolekcij, a tudi sejmov. Poleg kolekcij jesen—zima in pomlad—poletje, pripravljamo še posebno izvozno kolekcijo kopalk, vsako leto pa se predstavimo tudi na dveh beograjskih in dveh sarajevskih modnih sejmih ter na sejmu v Ljubljani in Skopju.“

V izvozu vodi, kot rečeno, kolekcija kopalk, zadnje čase pa vse bolj prodirajo na tuji trg s tako imenovanim jogging programom, torej s trenirkami iz kosmatenega bombaža, ki so primerne tako za šport kot vsakdanjo rabo. Tudi med artikli za domači trg posvečajo veliko pozornosti kopalkam, pa karate programu, sedaj pripravljajo ekskluzivni program moškega spodnjega perila Adamo, ki bo nadomestil nekdanji Jockey, sicer pa opažajo, da se vedno bolj manjša kolekcija ostalih artiklov na račun izvozne kolekcije.

Kreatorke so se pohvalile, da težav z materiali nimajo, saj uporabljajo tiste, ki jih izdelujejo v Beti. Zavedajo se, da v Beti sicer pride do težav pri nakupu katerega izmed materialov, vendar teh težav v Ljubljani ne občutijo, saj dobijo vse blago, ki ga naročijo. Med materiali pa prevladuje predvsem lycra, ki je tudi na svetovnem trgu za kopalk najpopularnejša. Naša lycra se tudi po kvaliteti lahko primerja s tisto na Zahodu, kar pa po Pikinih besedah ni moč trditi za bombaž, saj dobijo najslabšo surovino. Zato s trenirkami težko dosežejo kvaliteto, s katero bi bili njihovi kupci, zlasti Nemci, zadovoljni.

Če kreatorke z materiali nimajo težav, pa to ni moč trditi za modne dodatke, ki so jih nekdanj veliko uvažali, sedaj pa uvoza takorekoč ni več. Zato se poslužujejo domačih modnih dodatkov ali pa jih naročijo pri obrtnikih.

MODA 84: ŽIVE BARVE IN OHLAPNOST

Na januarskem modnem sejmu v Ljubljani je Beti predstavila kolekcijo pomlad — poletje 84, za katero je prejela tudi diplomu „Ljubljanski zmaj“. Pika, Andreja, Bojana in Majda so za ta sejem pripravile jogging program ter obleke in komplete za prosti čas, oz. večnamenske obleke, ki so primerne tako za dom kot za na cesto.

Sicer pa pravi Pika o letošnji modi takole: „Za kopalk velja, da bodo v živih, fluorescenčnih barvah, pogosti bodo tudi afriški motivi, na primer motiv kače, leoparda. Kroji bodo močno izrezani, kar

BOJANA DOLNIČAR

pomeni, da bodo izrezi pri nogah segali skoraj do pasu ter da bodo prevladovali globoki dekolteji. Novost bosta letos Tarzan in Hollywood stil. Za

ANDREJA VODNIK

prvega je značilno zlasti veliko resic, za drugega pa nabrane, črtaste ali pikaste kopalk svetlečih barv.“

Enako, zlasti kar se tiče barv, velja tudi za ostale artikle iz pomladansko-poletne kolekcije, sicer pa gre za čim bolj ohlapna oblačila. Predvsem majice bodo kratke in široke, kar pa se tiče oblek, poudarek ne bo na miniju, kot je bilo morda pričakovati glede na lansko modo, bo pa mini še prisoten.

Kreatorke priznavajo, da se, ko pripravljajo domače kolekcije, držijo klasike, ki gre bolj v prodajo. Razlog za to pa je tudi v premajhnih kapacitetah v proizvodnji, saj velik del proizvodnje namenijo za izvoz, zato morajo za domači trg šivati tisto, kar gre bolj v prodajo, torej tiste artikle, ki so nujnejši in enostavnejši. S tem pa nikakor ne mislijo, da zanemarjajo oblikovanje domačih artiklov.

„Včasih so tudi izvozne kolekcije zahtevale predvsem klasiko, danes pa morajo biti čim bolj modne. Če niso oblačila „na liniji“, nimamo s čim konkurirati,“ je odkrita Pika.

Z DELOM ŽE ZA LETO NAPREJ

Modne kreatorke se večkrat sprehodijo tudi po tujih modnih sejmih, čeprav priznavajo, da le-ti niso povsod tako odprti kot pri nas. Marsikje jih prav ljubosumno skrivajo. Sicer pa gredo na tuje sejme pogledat le, kam gredo modne smerice, ki jih potem prilagodijo svojim zmogljivostim, materialom in ljudem, drugače pa delajo po svoji pameti in izkušnjah.

V jesensko-zimski kolekciji, ki jo je domači trg že sprejel, in ki jo Betine kreatorke pravkar pripravljajo, bo prevladoval takoimenovan „T“ stil — torej široka ramena in ožji spodnji del oblačil. Poleg tega bodo od vsakega izmed bolj

interesantnih modelov pobrali določene značilnosti. Tako bo japonski stil vključen v karate program, skandinavski pa v jogging.

„Zal se v rednih kolekcijah ne moremo preveč izživljati, zato pa imamo modne sejme, na katerih lahko zares pokažemo vso svojo kreativnost,“ pravi Pika, ki takoj pristavi, da ni res, kar jim očitajo, da namreč modelov, ob katerih se obiskovalcem sejmov cedijo sline, ni moč kupiti v prodajalnah. „Vedno naredimo sejemsko kolekcijo, čeprav seveda v manjši količini kot redno. A kaj, ko je Jugoslavija tako velika, da teh izdelkov ni moč najti povsod. Prav tako vsa kolekcija, zbrana v katalogu, ni naenkrat naprodaj,“ še pristavi.

Čeprav morajo Betine modne kreatorke, kot same pravijo, modele prilagoditi žepu povprečnega Jugoslavana, in čeprav se lahko izživljajo le v sejemskih kolekcijah, je od njih moč pričakovati še vrsto zanimivih novosti. Zlasti še,

VERNIK ANAMARIJA

ker imajo še veliko idej in ker jih nihče ne ovira v kreativnosti — kar je najpomembnejše.

„In tudi delovne razmere imamo zelo dobre, takorekoč pri roki pa modelarke, prikrojevalke in šivilje, tako da se ne le ideje, ampak tudi vsi prvi vzorci rodijo v Ljubljani,“ so bile zadovoljne Betine kreatorke s Tolstojeve ulice.

M. B.

Zanimiv začetek

Pred kratkim so v register okrožnega gospodarskega sodišča v Beogradu vpisali prvo mladinsko tovarno z uradnim imenom delovna organizacija mladinska tovarna obutve Dobanovci-Beograd. Do konca leta bo 54 brezposelnih mladincev tako dobilo prve delovne knjižice, začetek proizvodnje pa je predviden za pomlad 1984, je novinarju Tanjuga povedal vršilec dolžnosti direktorja te tovarne v ustanavljanju Pera Damjanović. Mimogrede dodajmo, da opravlja Damjanović to dolžnost brezplačno.

Ta tovarna bo izjemna še z drugih vidikov. Predvsem je njen ustanovitelj predsedstvo mestne konference ZSMS Beograda, ki je že ustanovitelj mnogih oblik organiziranosti mladih, vendar doslej še ni ustanovila proizvodne organizacije. V bistvu bo to tovarna pripravnikov, saj bo vsem delavcem, razen dvema poslovojdjema, ki jih bodo dobili iz obutvene industrije Beograd, to njihova prva zaposlitev. Tovarna bo imela direktorja in samo enega administrativnega delavca, in to brez pisarne — njuni delovni mizi bosta ob proizvodnem traku.

Pri uresničevanju tega načrta jim je najbolj pomagala obutvena industrija Beograd, je nadaljeval Damjanović. Mladim brezposelnim je ponudila ne le delo, temveč tudi stroje,

reprodukcijski material, usposobitev delavcev in zagotovila prodajo. Mladi so si morali le najti prostor, pri tem pa jim je pomagala krajevna skupnost Dobanovci. Ta tovarna bo v kooperantskem razmerju z obutveno industrijo Beograd, vendar ne kot njena proizvodna enota.

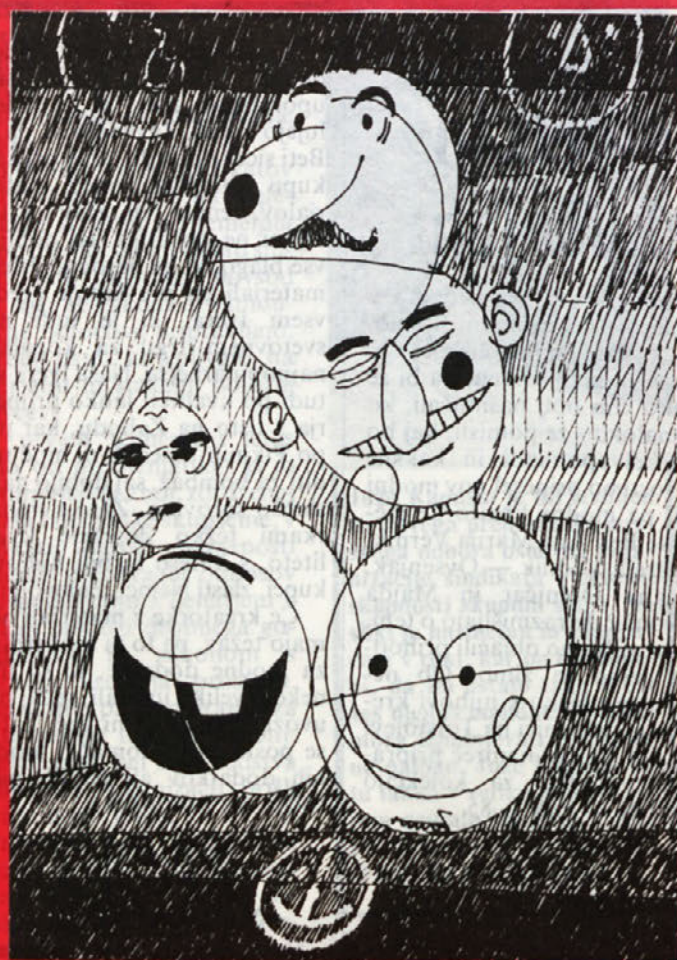
Tovarni Beograd bo pomagala odpravljati tako imenovana ozka grla, torej bo proizvodni program povsem usklajen s potrebami obutvene industrije Beograd. Poleg te tovarne sta mladim z denarjem, v glavnem za adaptacijo, pomagala mladinska zadruga Beograd in sis za zaposlovanje mesta.

Mala skladišča energije

Ker si za zdaj človeštvo še ni omislilo velikih shranjevalcev električne energije, ampak samo razmeroma majhne akumulatorje za avtomobile, nam lahko slednji pridejo še kako prav v času redukcij. Iz avtomobilskega akumulatorja seveda ne moremo potegniti toliko energije, da bi nam pogonjal vrtalne stroje ali pral perilo (če bi ga že do tega s pretvorniki prisilili, potem bi bilo njegovo delo sila kratkotrajno), lahko pa nam pomaga pri razsvetljavi in celo spremljanju televizijskega programa.

Vsi tisti, ki so si pred hladnimi dnevi omislili nove avtomobilske akumulatorje in stare azvrgli, so naredili napako. Takšen akumulator, ki sicer ni več sposoben pošteno vrteti zaganjača, je še vedno lahko koristen pripomoček za razsvetljavo, ki ga ne obremenjuje tako kot zaganjač. V tem primeru gre za takorekoč normalno oslabele akumulatorje, kajti tisti, ki so bili brez vode in prisiljeni vrteti zaganjač, imajo lahko zvite in torej poškodovane plošče v celicah. Takšni so seveda slabši, pa kljub temu še vedno uporabni.

Napeljati žice od akumulatorja do žarnic, ki naj bo v stanovanju postavljen na kolikortoliko prezačevanem prostoru, je tako preprosto opravilo (če imamo na voljo seveda dovolj žice), ki ga zmore vsak osnovnošolček, ki obiskuje tehnični pouk. Ker pa gre pri

Društvo inženirjev in tehnikov tekstilcev pripravlja v soboto, 3. marca 1984, pustno rajanje v hotelu Bela krajina. Spomnimo se lanskega letošnjega: bilo je zabavno,

vu bo toliko dobitkov, kot jih ni bilo še nikoli, za srbeče pete bo igral ansambel, prireditelji obljublajo družabne igre itd.

Razmislimo, našemimo se

Pust širokih ust

duhovito, noč je minila mimogrede. Letos bo še boljše.

Najzanimivejše tri maske bodo nagrajene, na srečolo-

(ali pa tudi ne) in pridimo. Zdrave zabave nam še kako manjka v teh težkih in naporih časih.

takšnih napeljavah za bolj oslabele primere akumulatorjev, nanje ni priporočljivo priključiti preveč močne avtomobilske žarnice (žarometne imajo nazivno moč 45 W), ampak raje nekaj manj močnih, na primer tri primerke 15 vatnih. Vse pa je seveda odvisno od tega, koliko časa bodo te žarnice svetile. Ob eni manjši priključeni žarnici pa si lahko privoščimo tudi spremljanje televizijskega programa, seveda prek manjših televizorjev, ki imajo 12 voltni priključek.

Od iskrinih izdelkov črno-belih prenosnih televizorjev imajo priključek za 12 V tipi Trim, Jasna in stara (ta sedaj ni več v prodaji) Miniarama. Treba je imeti vsaj tripolni vtič (na aparatu je vtičnica 5 — polna) in po priloženi skici, ki je tudi v navodilih, prispajkati

dve žici. Pri tem pa je treba paziti na polariteto, se pravi pozitivni in negativni pol. Še najbolje je, če uporabimo rdečo za + in modro za - vod. Na samem akumulatorju pa ni težko najti pozitivnega in negativnega svinčenega „čepa“.

Za bolj nove kot stare akumulatorje velja, da jih ne smemo izprazniti na manj kot 10,8 voltno napetost, se pravi največ do 1,8 voltov po vsaki celici. Za akumulator pa je prav vseeno, če na primer takšnega, ki ima 50 Ah, polnimo z 1 amperom 50 ur, ali s tokom 5 amperov 10 ur. Od 1 kWh, ki nam jo pri polnjenju pokaže števec, sicer izkoristimo le 40 odstotkov energije, vendar so kljub temu stroški polnjenja v nočni tarifi izredno nizki in po bežnem računu nanesejo 3 do 4 dinarje.

VEZILO, glasilo delovnih ljudi DO Beti in Kometa, ureja uredniški odbor: Toni Gašperič (glavni in odgovorni urednik), Slobodanka Videtič, Janez Zele, Desimir Milovanović, Vida Šegina, Marija Jakljevič, Jože Geršič, Tone Omerzel, Ivica Rajgelj, Jožica Cigič, Zdenka Geršič, Branko Herak, Milena Pavuna, Zvonka Gorenc, Sonja Zorc, Marjetka Zele, Milka Mavrin, Jože Novak, Vera Kostelec, Miroslav Čikič, Ivan Brodarič in Irena Kostevc. Tehnični urednik: Janez Pezelj. Vezi- lo izhaja v nakladi 2300 izvodov, in sicer enkrat na mesec. grafična priprava in tisk DITC Novo mesto. Naslov izdajatelja: BETI, Tovarniška 2, Metlika.